

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 19. Ioannis caput in disco ferale furiarum epulum detestatur pietas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Flagitijque horrore, Cupidineis que sagittis,
 Queis pius ambussit pectora casta dolor.
 Illud erat toties pulchro cur arserit igni;
 Ambierit sacro mortis honore frui.
 Cerne tui sceleris testes in morte minaces
 Hos oculos, istic vindicis ira flagrat.
 Morte sua seris hoc ut scelus arguat annis
 Posthuma vox; nolet publica fama mori.

Elegia 19.

**Ioannis caput in disco ferale furiarum
 epulum detestatur pietas.**

Arguit incestum vatis vox ferrea crimen,
 Libera securo mens cui corde sedet.
 Et verò lupa spurca nouas ubi ruminat iras;
 Arsit in vlrices facta læna faces:
 Nam sæuum placidâ videas in pellice monstrum
 Cui Charis ore, sedet torua Megara sinu.
 Fac epulum natale, foresque intexere coronis;
 Vertet in exsequias festa, dapelque dolor.
 En, lances ferale caput, cyathique coronant:
 Hoc decet hinc, festis texta corona rosis.
 Siccine natales reparat lux candida Soles;
 Si Rex atra necis pignora lance gerat?
 Deque crude sacro sæuos furor hauriat ignes;
 Pax ubi festa leui versat in orbe choros?
 Prò funesta dies, hunc que parit atra furorem!
 Lux ubi natali fulserat alba toro.
 Quis non hic timeat concors in crimina nomen,
 Rex ubi tale nefas orsus, & orsa foror?
 O procul hinc virgo, flos occidet ipse pudoris.
 Et procul este nurus. hinc probra specto tori.
 Væ! væ! væ! misero cur tam grauis incubat vltor,
 Et cui vox irę conscia fulmen alit!
 Vinit, adhuc viuit mutæ vox nescia mortis.
 Apra loqui truncum fit sibi lingua caput.

Fic

Fit tuba Vox. cælo vindex it clamor in hostem.
 Vocis vt incidit mucro scelestus iter.
 Vocalique tuos acculat morte furores.
 Si non vindicias experat inde suas.
 Clamor it hic cælo. scelus opprime terra sepulcro.
 Vltia scelus, superâ clamat ab arce Themis.
 Ceu fera pascè sacro rabiem nunc sanguine. sanguis
 Per tua quem fundas vulnèra, semper erit.

Elegia. 20.

**Totus orbis insanum & impium Hero-
 dis imperium de Ioannis cæde
 damnat.**

A Vricomus roseo dux qui præluet Eoo,
 Phosphorus augustis impulit astra rotis.
 Festus io, læto festus sol ardet in ostro.
 Natalemque redux imperat ire diem.
 Auspice iam Como, Cypris denupta Lyco.
 Increpat argute tinnula plectra lyre,
 Flexanimis facundâ modis chelys erudit orbes,
 Orbes, flexipedem queis fegit illa chorum.
 Leno Cupido caput choreę. preit ille magister,
 Multus enim ludo. multus & ille lyrâ est.
 Turpis amor casto sed vbi depugnat amori:
 Ah! amor incesto castus ab hoste perit.
 Quâ salit, ac numerosa trahit vestigiâ pellex;
 Opprimer inuisum frons cui pura, caput.
 Quid cum vate choroque? choris ager ille choragum?
 Hos fugit. alba nigris damnat vt agna, lupos.
 Inde rapace reus præscindit acinace vocem,
 Absonus ab verbo qui fremit arma, furor.
 An flet illa? cauis saxis memor accinit Echo
 Hoc scelus, & mœstis succinit vnda modis.
 Ingeminantque egri murmur lacrymabile ventî.
 Audieris ventos plangere; crede tubas,
 Sed tristes sine flore tubas, grandæve querelas,
 Queis dolor id toto damnat in orbe nefas.

Adde